

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלפים בצינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות גמדות ישראלות ותק
ועושה הסד מוה' פנחס אריה זצ"ל

צב"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בצהש"ת

השב האפר

פרשת וצרא שנת תשפ"א גליון י"ד

פרשת וצרא

שבחודש טבת היוצא מפסוק ל"ד (תהלים לד ד) את"ו ונרוממ"ה שמ"ו מס"ת מתיבות אלו, והנה אותיות אלו הם גי' אלף ק"ס, דהנה או"ה מונין לחמה ומתחיל להם ראשית השנה בחודש טבת שאז בחי' החמה גוברת והימים מתחילים להתארך והנה באמת לעתיד כולם ידעו ד' מקטנם ועד גדלם וימליכו את השם וגם או"ה יבאו להמליך עליהם את שמו יתברך, והם עשר כתרין תתאין ופסל יעורין ויגידון כי ה' אחד ע"כ גימ' תיבות אלי עשרה פעמים ד' מלך, והיא ג"כ ע"ד הפסוק ויאמרו בגוים ד' מלך, ואפשר לרמוז בפסוק והי ביום דבר ד' אל משה בארץ מצרים שזהו הפסוק אין לו שייכות לפסוקים הקודמים וגם אין שייך לפסוקים המאוחרים, אך שזה בא אפשר לרמוז כי כל ישעו וכל חפצו כענין גאולת מצרים שתתגלה מלכות שמים על הנבראים וידעו מצרים כי אני ד', ור"ת ביו"ם הוא רומז על (דברי הימים א טו לא) ויאמרו בגוים ד' מלך ר"ל שכל אשר דבר ד' אל משה הי' לכוונה זו שיתוודע לכולם כי ד' הוא האלקים ואין עוד מלבדו.

והנה מבואר בס' הסדר לאברהם (סוף פרשת לך ד"ה בלה משקה וכו') כי מן ד' נהרות אשר באים מנהר אשר יוצא מעדן הנהר פישון משפיע מ"ח טיפות בכל המימות ומהם באה בחי' נבואה, והם רמ"ח נביאים והטיפות האלה בא בחי' חכמה בעולם, ולכן גלו ישראל למצרים כי נהר פישון הי' משפיע חכמה למצרים וע"כ ישראל הי' שואבים חכמה בהיותם בגלות במצרים ואח"כ ניטל מהם בחי' חכמה ואבדה חכמת מצרים יעו"ש, ומובא בס' ילקוט הראובני בפ' בראשית, (ד"ה אדר אבהו) וזהו ירמז ונטה ידך על מימי מצרים, ר"ל בחי' המימות מאותן הטיפות שהיו להם והיו שואבים בחי' חכמה במצרים מכח אותן הטיפין, וזהו בתי' ידך על מימי מצרים גי' חכמה בי"נה דע"ת וגי' ד' מלך ד' מלך ד' ימלך לעולם וע"ד, ר"ל כי באמת ניתנה החכמה בעולם לדעת את ד' ע"ד בדרך חכמה הורתין (משלי ד א) וע"כ ע"י בחי' חכמה באו לכלל דעת כי ד' מלך וגו'. והנה כתיב חכמים המה להרע

ענין הסתפקות, ורפה הוא בחי' קרח הנורא הנטוי על ראשיהם מלמעלה כמבואר בתקונים שהוא קו אחד המשוך על האות, והוא ענין התפשטות כי עבודת שמים הוא בכ' בחי', בבחי' הסתפקות דהיינו בצרכי הגוף יתנהג האדם בהסתפקות, ובצרכי הנפש יעבוד בבחי' התפשטות, ולזה העובד השם נקרא בשם צדיק, כי צדיק גימ' ד"ר ר"ת דגש ר"פה וזהו מלחמה לד' בעמלק מדר דר והבן, והנה אם האדם מתקן השבע מדות ואז מתקן מ"ט מדות כי הו' כלולים מו' כידוע, וזהו מטה עוזך ישלח ד' כי בחי' מטה שהוא מ"ט ה' יתחזק ע"י בחי' ציון, כי בתיבת ציון מרומז הכל, צדי"ק היא בחי' דגש ורפה כאמור, וזהו י"ו שהוא בחי' דגש ורפה ואז מתקן כל המ"ט מדות ובא לשער הנ"ו, וזהו ציון והבן, וזהו מטה עוזך ישלח ד' מציון ועי"ז גורם רד"ה בקרב אויבך שזהו אותות רד' ה' ר"ל דגש ורפה שהם ב' בחי' הנ"ל, והנה לזה שצריכים ישראל לע[בוד] השם בבחי' הסתפקות, לזה נרמז בר"ת כ"י בני ישראל עבדים ר"ת כלב כי בבחי' כי נברא בחי' הסתפקות כי מאכלו אין מתע[כל] במעיו עד ג' ימים והוא מסתפק ע"י זה במא[כל] במיעט, והרשעים פוגמים במדה זו והמה כלב[ים] עזי נפש לא ידעה שבעה, ובמבואר בתקו[נים] צווחין ככלבין הב ה, והמה פוגמים במדו[ת] הסתפקות מהיפך אל היפך כי במעשה המצו[ה] שהם צורכי נפש אוחזים במדות הסתפקו[ת], ובצורכי הגוף אוחזים במדות התפשטות והמ[ה] פוגמים בבחי' שבע כפילות הנ"ל ע"כ הקב"ה רודה אותם במטה שהם עושים פגם במ"ט מדו[ת] וגורמים לעצמם הכאה במטה והבן.

עו"ד במדרש (שם) הנ"ל ע"פ תנו לכם. זש"ה מט[ה] עוזך ישלח ה' וגו' אין הקב"ה רודה את[ה] הרשעים אלא במקל ולמה שנמשלו לכלב[ים] יעו"ש ובפסוק (י"ו) קח מטך ונטה ידך על מימ[ין] מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמיהם וגו' והי' דם בכל ארץ מצרים דהנה אמרנו לפרש בענין צירופי הוי'

וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה (י"ג) כי עשרת הדברות פתח ד' בלשון אנכי ור"ת אמירה נעימה כתיבה יהיבה, ואפשר לומר כי חז"ל רמזו בדברות אלה כי כתיבה נעימה גי' ברי"ת אמירה יהיבה גי' רפ"ח והכוונה כי כל המצות כלולים באמונה שהוא מצוה הרמוזה באנכי והמצות הם תרי"ג ע"כ מלבד אמונה הם גי' ברי"ת. וכל הברית של התורה ניתנה כדי להוציא בחי' רפ"ח ניצוצין כמבואר בספרי, והנה בכל דור ודור יש ת"ח המכונים בשם משה, ע"ד שאמרו בגמ' משה שפיר קאמרת ובאשר הת"ח מדבר מדברי תורה ודברי מוסר אל בני ישראל והתורה והמוסר מכונים בשם כ"ו ר"ת כתיבה נעימה שהם דברי הברית, אמנם והם לא ישמעו אליו ומפרש בפסוק הטעם מדוע אינם שומעי' מקצר רוח גימ' תרמ"ד כי עיקר הכל הם היסודות של האדם והן אש מים רוח ומהם באים כל המדות ולכן נקראת התורה ברי"ת כי א"ש מים רוח גימ' תר"ה וכוללים ז' מדות וביחד גימ' הכי הוי. והנה סוד ג' יסודות הם בחי' ג' מלאכים שר"ת מג"ן מיבאל גבריאל נוריאל והם גימ' תרמ"ד, והנה אם חלילה האדם משתמ' ביסודותיו לדברים שהם תאות גופניות אז פוגם ביסודות אלו ונעשה לו צירוף מקצ"ר רוח, ולפעמים מצד עבודה קשה אינו שומע לדברי הת"ח ע"כ תיקון משה רבינו ע"ה להקהיל קהלות בשבתות ולומר אז דברי תורה ומוסר כי ביום השבת כתוב ביום הניח ד' לך מעצביך ומרוגזך ומעבבודה קשה, ויוכלו אז לשמוע היטב והבן:

כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת (י"ג) במדרש (פרשה ט) זש"ה (תהלים קי"ב) מטה עוזך ישלח ד' מציון רדה בקרב אויבך, אין הקב"ה רודה את הרשעים אלא במטה, ולמה לפי שנמשלו לכלבים שנאמר יהמו ככלב וכו', דהנה כל המצות ומ"ט שאדם עושה בעה"ז הכל תלוי בכח השבע מדות ההפכיי' שבאים משבע כפילות, שהם בחי' דגש ובחי' רפה, והנה דגש הוא בחי' נקודה אחת שהוא

להטיב לא ידעו וע"כ ניטל מהם החכמה אח"כ, וירמוז עוד בצירוף הוי' שבחודש טבת כי כתיב (שמות י"ט) כי יד על כס יה ומבואר בספרים שבגלות אין השם שלם נשאר ה' ומשם אדני נשא' יד', והנה יש ד' עולמות אבי"ע ובוודאי בעוד שאין שלימות בשמו' אלו אז הפעם הם בד' עולמות אלו ובכל עולם יש בחי' עשר ספורות. והנה ארבעים פעמים י"ד ו"ה גי' אלף ק"ס. והנה לצרף לחשבון זה מלך מלך ימלך שגי' שלהם פ"ר ואז ביחד אלף ק"ס פ"ר גימ' אלף ת"מ כחושבן ה"פ ח"סד גבור"ה שזהו בחי' גואל של אמת שנאמר על משה רבע"ה [ק]חו ירמוז קח מט"ך ר"ל מ' פעמים כ"ט וגם נטה ידך הוא כ' פעמים יד' גי' ביחד ה"פ קס"ד גבור"ה במספר אמת. ע"ד האמור (תהלים קיז) הללו את ד' כל גוים שבחוהו כל האומים וגו' ואמת ד' לעולם והבן. והנה זה לעומת זה עשה אלקים ויש בחי' כרתיו תתאין בחי' [ח]רות מלשון (איוב ג"ד) תופע עליו נהרה, ר"ל שיש הם בחי' מבחי' האורות כי אם הי' נוטל מהם חוט וניצוץ הפנימי מבחי' הקדושה, לא הי' בהם שום חיות. והן ג"כ בחי' היארת שלהם. וכן בחי' האג"מים, כי בחי' אג"ם [ר]מז לבחי' גלגלתא אוריא מוחא הגם שזה [ה]עולם בבחי' שפלה מאד עכ"פ מעט מזעיר תופיע להם גם בבחי' סיטרא דלהון.

וזה רומז על נהרתם יאריהם אגמיהם ועל כל [מ]קוה מימיהם ר"ל בחי' החכמה שמאיר תוך בחי' שלהם. וע"י זה תגרום והי' דם, שישארו בבחי' דומם, כי החכמה תחי' את בעלי' (קהלת ז' וי), וכתוב ומיתו ולא בחכמה והבן. (גם כי בחי' הגאולה הי' ע"י שם אהי' ואהי' בריבוע גימ' דם כמבואר בכתבים) והנה באמת חכמה מה להם, כי לא יחפוץ כסיל בתבונה כ"א בהתגלות לבו ולכן אנו אומרים בזמירות סעודה שלישית (בני היכלא מהאר"י דל) לבר נטלין ולא עאלין הני כלבין דחציפין כי כלב"י ר"ת (משלי יח ב) לא י'חפוץ כ'סיל ב'תבונה ואחר שהם חפצים בהתגלות לבם ע"כ ניטל מהם בחי' החכמה כי עיקר החכמה הוא מבחי' אין ולכן משה רבע"ה הי' עניו מכל אדם אשר על פני האדמה ועי"ז זכה לחכמה עליונה ונתגלו לו מ"ט שערי בינה. ובהפוך כל המתאגא חכמתו מסתלקת ממנו, והנה ישראל הם מונים ללבנה ע"ד שאמרו בגמ' קטן מונה לקטן וגדול מונה לגדול כי אתם המעט מכל העמים (דברים ז' ז) בשכר שאתם ממעטים עצמיכם בידוע, וזהו מרומז ג"כ בתי' מק"ל מ'אור ק'טן ל'ממשלת גם מרומז בתי' מק"ל כי יש בחי' ג' ראשונות והם רומזים בג' יודין ג"ל ויש בחי' ד' ספירות הרמוזים בשם הוי' וכל ספיר' מכונה בשם יוד והם ד' יודין גימ' מ' ובכלל עשר ספירות הם עשרה יודין גי' ק" וזהו תי' מק"ל והבן.

והנה כתיב אך טוב לישראל ר"ל בחי' שהם בחי' המיעוט כי אכין ורקין מעוטין הן וע"כ נמתקו מעליהם הדינין ומאיר עליהם בחי' שם אהי' בכללות שם הוי' והוא גימטר' מת"ק כ"א פעמי' הוי', וע"כ מרומז בפסוק תנ"ו לכ"ם הוא בגימ' א"ך פעמים הוי' וזה עיקר המופת כי מאן דאיהו זעיר הוא רב והבן, וממילא מובן דברי המדרש וד' הטוב יכפר בעדי.

עוד אפשר לרמוז בתיבת אגמים כי אג"ם ר"ת (תהלים י טו) א'בדו ג'וים מ'ארצו. בפסוק (שמות ט' ב) הירא את דבר ד' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר ד' ויעזוב את עבדיו ואת מקנהו בשדה, אפשר לרמוז בזה דהנה יש עובדי השם ע"מ לקבל פרס והוא נקרא עובד בשיתוף, כי הוא עובד גם את עצמו אמנם העובד באמת יראה לעבוד רק בגין דאיהו רב ושליט והוא עובד רק לתיקון עולמות העליונים ולא לשום פני' בלתי לד' לבדו, ואפשר עבודה שהוא ע"מ לקבל פרס ההוא יקרא מעבדי פרעה שהוא עובד לשם פרעון, וזהו ירמוז כאן הירא את דבר ד' מעבדי פרעה ר"ל שעובד רק לשם פרעון הוא הניס את עבדיו ר"ל כל עובדות של ומ"ט ומקנהו ג"כ קנין תורה ומצות הוא עושה הכל אל הבתים, ר"ל בשביל כחות הגוף כי כחות הגוף באים ע"י שלש יסודות שינקותם מג' אמות אמ"ש ובא"ת ב"ש בית, וזהו אל הבתים ר"ל בשביל יסודות הגוף אמנם מאשר לא ר"ל מי שאינו כן או ר"ל מי שהוא בבחי' לא שהוא שפל ונבזה בעיני עצמו זהו אינו עובד ע"מ לקבל פרס, כי אם שם לבו לדבר ד', שהוא עושה רק בשביל שהוא דבר ד' וזהו ויעזוב את עבדיו ואת מקנהו בשדה, ויעזוב הוא מלשון חוזק כמו ויעזבו את החמה, ר"ל שהוא מתחזק במצות ומ"ט שלו בשביל שדה שהוא חקל תפוחין קדישין.

אז יאמר הירא את דבר ד' מעבדי פרעה ר"ל שהוא ירא מזה שעבד ע"מ לקבל פרס והוא עושה ע"ז תשובה. אז הניס מלשון (ישעיה י"ב ועוד) שאו נס. ר"ל שהוא מגביה כל מעשיו אל הבתים. ר"ל חכמה העליונה וחכמה תתאה. כי חכמה נקרא בית כאמור (משלי כ"ד א) ה' בחכמה יבנה בית והבן.

רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא הי' ברד (ט' טו). אפשר ירמוז כאן, כי האדם צריך למעט בכח החומר והארציות שלו, וע"י כן יוכל לבא להשגת חמישים שערי בינה, וזהו ירמוז רק בארץ, מי שהוא ממעט בבחי' ארציות, כי אכין ורקין מיעונטין הן, ומי שהוא ממעט בחי' ארציות שלו ג"ש נ' יוכל ליגש לבחי' נו"ן שערי' בינה, אשר שם בני ישראל לא, ר"ל שבמקום בינה שם אחיזת בני

ישראל והוא בחי' אין ולא, כי אחר שהאדם משיג לבחי' בינה הוא כאין ואפס אצל עצמו, וגם שמקום הזה הוא דבר שאינו מושג ונקרא בבחי' אין ולא. וגם אמר אח"כ הי' בר"ד ר"ת ב' ר"חימו ד'חילו. ר"ל שיוכל לבא עי"כ לב' אהבות ולב' יראות המבוארים בזה"ק ובתיקונים והבן היטב:

ו**יאמר** [אליו] משה כצאת את העיר אפרוש את כפי לה' הקולות יחדלון והברד לא יהי' עוד למען תדע כי לד' הארץ (ט' טו) משה נקרא בחי' השכל שבאדם, וזה ויאמר משה השכל מדבר עם עצמו, כצאת את העיר עיר הוא הגוף, ור"ל כאשר האדם מתפשט עצמו מכחות הגוף שלא ליתן מקום לתאוה ולחמדה אז אפרש את כפי לד' אז אעבוד השם בבחי' אהבה ויראה הנקרא' זרועות עולם, ואז אוכל לגרום שהקולות יחדלון ר"ל קול'ת קוץ ו'דרדר ת'צמיח ל'ך אבטל בחי' קוץ ודרדר שנעשה ע"י חטא הקדום, והברד לא יהי' עוד ר"ל כ' ר"ד כי ע"י חטא הקדום נעשה קלקול בבחי' ב' דחילו ורחימו הנ"ל, ויגרום דרד"ר שר"ת ד'חילו ר'חימו ד'חילו ר'חימו, ואז כאשר אתקן זה אז לא יהי' עוד בחי' זו, למען תדע כי לד' הארץ שתבא לבחי' דעת כי לד' המלוכה, וכל הארץ והעולם הכל שלו והבן.

והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה **גבעול** (ט' טו) אפשר ירמוז כאן כי בחי' אהבה נקרא פשתן מלשון תוספת כי ע"י אהבה האדם מוסיף מ"ט כדי לקרב א"ע אל השם, כי יראה הוא רק בחי' סור מרע, ואהבה הוא בחי' עשה טוב, ע"כ פשתה ירמוז לאהבה שהוא מדת חסד שדרכה להתפשט ולהשפיע, ושערה רומז למדת יראה, ע"ד (תהלים ג' א) וסביביו נשערה מאוד, גם הוא מלשון שערה שהוא בחי' יראה, וזהו ירמוז פה והפשתן והשערה האהבה ויראה נוכחה, ר"ל נתקלקלו שניהם יחדיו כי השערה אביב, ר"ל היראה אף שלפעמים בא בחי' יראה לאדם אמנם הוא מיעוטא דמיעוטא ולכן אמר אביב כי אביב ר"ת א'ת ב'ני ישראל ב'פרך כאשר אמרנו כי עבודתו נעשה פירוכוני שהוא דברים קטנים כמו כלי גדול נשברה לחרסוס קטנים, ור"ל כי האדם מוצא רוב ימיו ושנותיו בדברים אחר' ויראתו הוא מיעוטא דמיעוטא, והפשתה בחי' אהבה שלו גבע"ל ר"ל ג'וף ברית ע'ין ל'ב ר"ל הוא משתמש בבחי' אהבה לדברים חצונים ע"ד עינא ולבא תרי סרסורא דעבירה, והגוף גומר ורוב בחי' אהבות הם בבחי' ברית המעו', ע"כ אמר והפשתה גבעל והבן, וד' ישימי מעושי רצונו באהבה ויראה העיקרים לעשו' רצונו בלב שלם א"ס:

